

มหาวิทยาลัย

ปีที่ 41 ฉบับที่ 175 วันพฤหัสบดีที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

มหาวิทยาลัยนัดประชุมอาจารย์ ข้าราชการ 1 มีนาคมนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จัดประชุมอาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้าง ครั้งที่ 1 / 2556 ในวันที่ 1 มีนาคม 2556 เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมพรหมโยธี โดยมีวาระสำคัญ คือ

1. ผลการดำเนินงานจัดการศึกษารอบ 4 ปี (พ.ศ. 2552 – 2556)
2. โครงการพัฒนาบุคลากรบนฐานสมรรถนะ และโครงการพัฒนาบุคลากรด้านผลงานวิชาการ
3. การปรับปรุงกระบวนการข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
4. การจัดสรรทุนเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาโท – เอก ณ ต่างประเทศ
5. กรอบการประกันคุณภาพ ปีการศึกษา 2555

จึงขอเชิญอาจารย์ ข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้าง เข้าร่วมประชุมตามวันเวลาดังกล่าวโดยพร้อมเพรียงกัน

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ได้กำหนดส่งผลการเรียนภาคการศึกษาที่ 2/2556 ของนักศึกษาภาคปกติ ภาคพิเศษ(กศ.บป)และบัณฑิตศึกษา โดยให้ส่งผ่านระบบออนไลน์เท่านั้น มีกำหนดดังนี้ ภาคปกติ วันที่ 26 กุมภาพันธ์-8 มีนาคม 2556 ภาคพิเศษ (กศ.บป) และบัณฑิตศึกษา วันที่ 24 กุมภาพันธ์-8 มีนาคม 2556

ทั้งนี้สำนักส่งเสริมฯจะสรุปรายงานการส่งผลการเรียนเสนอมหาวิทยาลัยทั้งภาคปกติ ภาคพิเศษและบัณฑิตศึกษาในวันที่ 11 มีนาคม 2556 สุดท้ายสำนักส่งเสริมฯจะประกาศผลผ่านระบบให้นักศึกษาทั้งหมดทราบในวันที่ 18 มีนาคม 2556

ส่วนงานสื่อสารสัมพันธ์ ขอเชิญชวนร่วมรณรงค์ประหยัดพลังงานไฟฟ้า ขานรับนโยบายรัฐบาล ภายใต้คำขวัญ “ภาระของมหาวิทยาลัย อยู่ที่ใจของเราทุกคน”

เวลา : หน่วยมาตราชีวิต

พร พวงกิม

เชื่อกันว่า...เพราะก้าวแรกที่ย่างเท้าออกจากบ้าน อาจกลายเป็นจุดเริ่มต้นให้ใครคนหนึ่งหรือหลายคน เดินทางไกลเป็นระยะทางอ้อมโลกใบนี้ได้จบรอบ แต่ที่เหนือไปกว่านั้นซึ่งใครบางคนหรือหลายคนได้หลุดโลกออกไปสู่ถิ่นไกลโพ้นจนเกิดจินตนาการ ที่...ที่เรียกว่าอวกาศ

นั่น !... เป็นเรื่องของก้าวย่าง มนุษย์ต่างคนต่างมีช่วงก้าวสั้นยาวไม่เท่ากัน ซึ่งเป็นไปตามขนาดสัดส่วนของร่างกาย เผ่าพันธุ์ และที่แน่ ๆ คือ **พันธกรรมกำหนด** แต่จะอย่างไรก็ตามช่วงก้าวของมนุษย์ยังสามารถวัดเป็นหน่วยมาตราวัดระยะทางได้ คือ บอกได้ว่าช่วงก้าวของคุณกี่เซนติเมตร และช่วงก้าวของฉันทวัดได้กี่นิ้ว ทั้งเซนติเมตร และนิ้วล้วนเป็นหน่วยย่อยที่เล็กที่สุดในความคุ้นเคยในชีวิตประจำวันของมนุษย์ที่สามารถรับรู้ได้โดยง่าย

แต่ยังมีหน่วยวัดที่เป็นมาตราเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ นั่นคือ **เวลา** กับ **หน่วยวัดเวลา** ชีวิตมนุษย์ผูกพันกับทุก ๆ มิติเวลาตั้งแต่เกิดจนตาย เพียงแต่ใครคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนจะนึกถึงหรือไม่ อาจแ่บคิดถึงบ้างเป็นครั้งคราว เช่น ยกแขนขึ้นดูเวลาที่นาฬิกาข้อมือ หรือดูเวลาตัวเลขจากสมาร์ทโฟนที่แข่งกันหลอกเด็ก...เฮ้ย ! ผลิตออกมาในหลากหลายรูปแบบและสีลา เวลาหน่วยเล็กที่สุดที่มนุษย์สัมผัสได้ คือ วินาที ซึ่งสามารถจับตามองได้จากนาฬิกาทั่วไป แต่ในความเป็นจริงที่รู้ดีกันอยู่ว่า หน่วยวัดเวลาที่เล็กยับย่อยลงไปกว่าหน่วยวินาทีก็ยังมีอีก แต่เกินกำลังที่มนุษย์จะสามารถจับตามับเวลาได้ ในภาษาไทยมีคำเรียกอย่างไม่เป็นทางการมานานแล้วว่า **เสี้ยววินาที** และ **เศษเสี้ยววินาที** นึกไม่ออกว่าจะเล็กสักขนาดไหน ปัจจุบันสามารถรับรู้หน่วยย่อยเหล่านี้ได้ด้วยเครื่องมือและอุปกรณ์ระดับธรรมดา ๆ คือ นาฬิกาจับเวลา และที่ทันสมัยไฮเทคเอามาก ๆ ก็คงหนีไม่พ้นนาฬิกาดิจิตอลที่แสดงตัวเลขหลักหลังวินาทีให้เห็นได้แว็บ ๆ ๆ... เร็วมาก เรื่องของเวลายังแบ่งได้มากมายหลายระดับ ตั้งแต่ย่อยที่สุดเริ่มจากเสี้ยววินาที วินาที นาที ชั่วโมง ยาม ภาค (เช้า-บ่าย) และตอน (เช้า-สาย-บ่าย- เย็น-ค่ำ-ดึก-ค่อนข้าง) ซึ่งในแต่ละประเทศมี **หน่วยงานมาตรฐานเวลา** อยู่แล้ว หน่วยงานมาตรฐานเวลาของประเทศไทยได้ออกระเบียบและข้อเสนอเพื่อกำกับการเขียนและอ่านหรือเรียกหน่วยมาตราเวลา โดยให้เขียน(ตัวอย่าง) ว่า 111531 ในแบบที่เขียนหรือพิมพ์ติดกันและให้อ่านว่า **สิบเอ็ดนาฬิกา สิบห้านาที และสามสิบเอ็ดวินาที** แต่มาตรฐานดังกล่าวนี้เรียกก็ยากอ่านก็ยาก แต่เดินสวนทางกันกับบอกเวลาให้อีกคนหนึ่งรู้ได้ไม่ทันก้าวเสียแล้ว จึงอนุโลมให้เขียนใหม่โดยใส่ทวิภาคด้วย เช่น 09 : 17 : 42 เป็นต้น

เวลาเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่ **เวลาแรกเกิด** หากเกิดที่โรงพยาบาลอาจบันทึกเวลาเกิดว่า วันอาทิตย์ที่ 17 กุมภาพันธ์ 2507 เวลา 02 : 46 : 27 หรือ 17/02/1964 ; 02 : 46 : 27 ในทางชีววิทยาการนับเวลาในการมีชีวิตอยู่หลังการเกิดด้วยมาตรฐานที่ว่า ชีวิตเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อให้กำลังใจแก่คนที่เป็นจอมทุกข์ทั้งหลายที่ยังอุดสาห์ทนมีชีวิตอยู่ต่อไป แต่ในทางศาสนากลับนับเวลาที่เกิดและเติบโตว่า **มุ่งไปสู่ความตาย...เอิ๊ก ก ก ก ! แบบว่า...เตือนสติใจ !**

“เวลา...น่าจะเขียนว่า เวฬ...เพราะนาฬิกาก็เขียนด้วย พ...ว่าไหม้!”

“แล้วเวลากับนาฬิกา อะไรเกิดก่อนละ เหมือนไก่กับไข่ไหม้ ได้เถียงกันตายไปข้างหนึ่ง”

เวลา จึงเป็นหน่วยวัดที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ในทุกมิติเวลา สำหรับเด็กและวัยรุ่น เวลาเกี่ยวข้องกับการเติบโตและเรียนรู้สรรพสิ่งและสรรพวิทยาการ คนหนุ่มสาวเวลาอาจหมายถึงความสุข สมหวัง และหวานชื่น **แต่ถ้าบังเอิญ (แปลว่าไม่ตั้งใจ !) ออกหักตั้งโครม !** ก็อย่าเพิ่งรีบเสียใจ ดีโพยดีพาย ดีอกชกลม (ไม่รู้จะดีและชกไปทำไม!) โปรดใจเย็น ๆ เพียงปล่อยแพล็บเดียวก็จะ **ออกหักซ้ำสอง** ซึ่งจะมาช่วยหักลบกลบล้างกับออกหักครั้งแรกจนหมดสิ้น หากออกหักครั้งต่อไปอีกก็ใช้วิธีการ **เวลาช่วยรักษาแผลใจ หรือเวลาช่วยเยียวยาหัวใจ** แก่ล้งลึม ๆ หาเรื่อง

ไปเรียนต่อเป็น ดร.ให้หายแค้น เปิดตัวปิ้งกับคนใหม่เกทับกระแทกแตกตันกันเลย หรือว่าหาเรื่องแก้งทำ ผศ. เล่น ๆ เสียก็สิ้นเรื่อง

เวลาเป็นตัวการเปลี่ยนวัย...เวลาอาจถูกปล่อยปละละเลย ไม่ใส่ใจ ได้มาแล้วก็ปล่อยทิ้งผ่านเลยไปเรื่อย ๆ นานนับวินาที นาที ชั่วโมง ยาม เดือน และปี...ปีแล้วปีเล่า โดยไม่มีการบันทึกข้อมูลเก็บไว้พิจารณา จากคนหนุ่มสาวที่เดินทางมาร่วมงานกัน ณ ที่นี้ เมื่อครั้งนั้น เวลาได้เร่งให้เปลี่ยนวัยไปอย่างยากจะจดจำ จากวัยหนุ่มสาววัยสิบต้น ๆ ได้แปรเปลี่ยนเป็นหนุ่มใหญ่สาวใหญ่และค่อนข้างไปทางปลายด้วยซ้ำ ไม่เชื่อก็ลองถามพี่หมู ควท. และพี่แต้ว จก. คุณก็ได้หากเป็นต้นไม้จะสะสมวงปีไปเรื่อย ๆ จนเนื้อไม้แกร่งแข็งได้ที่และมีราคาอีกโข

เรื่องของเวลาอาจนำมาเทียบกับคำพังเพย **เรื่องที่ยากลืมแต่กลับจำ เรื่องที่ยากจำแต่กลับลืม** ซึ่งทำให้บางคนเสียหายกับการผิดคำสั่งสัญญา ผิดนัด ผิดจังหวะ ผิดคน ฯลฯ นี่แหละสัญญาณที่อยากจำแต่กลับลืม ลืมทั้งลืม ขว้างลืมสนิท แต่เรื่องที่ยากลืม...ให้เป็นศูนย์หรือติดลบได้ยิ่งดี แต่ต้นจดจำ จำได้จำดีจำนวนนักหนา เช่น เรื่องออกหัก เรื่องหน้าแตก เรื่องหลงผิดซ้ำซาก ฯลฯ ในมหาวิทยาลัยเก่าแก่ทั้งหลายมักมีระบบนอกองค์การนักศึกษาอยู่ระบบหนึ่ง **ระบบซีเนียร์ตี** ซึ่งให้ความสำคัญ เคารพ เชื้อฟังรุ่นพี่ที่อยู่มาก่อน มีอาวุโสมากกว่า ผ่านเหตุการณ์และวิกฤตการณ์มาโชกโชก ปกติหลักสูตรปริญญาตรีจะมีแค่ 4 ปี (ยกเว้นหลักสูตร 5-6 ปี เช่น แพทย์ ทันตแพทย์ เกษัตริ์ สถาปัตย์) แต่รุ่นพี่ **ซีเนียร์** บางคนเรียนครบ 4 ปีแล้วไม่ยอมจบง่าย ๆ แบบไร้ชั้นเชิง ยังรักรุ่นน้อง ยังซาบซึ้งมหาวิทยาลัย ยังติดใจสนามฟุตบอล ฯลฯ จึงกลายเป็นรุ่นซูเปอร์ เป็นพี่ปี 5 พี่ปี 6 พี่ปี 7 และพี่ปี 8 หลายคนเพื่อนจบปริญญาโทจากเมืองนอกกลับมาเป็นอาจารย์ที่คณะเดิม แทนที่จะนับรุ่นกับรุ่นน้อง ก็กลับกลายเป็นต้องนับรุ่นกับอาจารย์...เป็นนั่นไป ! พวกรุ่นพี่ซูเปอร์ทั้งหลายจะมีคติประจำรุ่น ท่องจำขึ้นใจ แต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำข้อสอบหน่วยความจำ **ดีสิท** ทั้งหมดสิ้น โดยเฉพาะเวลาก่อนเข้าห้องสอบปลายภาค

“เฮ้อ อ อ อ ! ...เจ้าพวกเก่ง ๆ ที่ได้ A ได้ B นะ พอลออกจากห้องสอบห้านาทีก็ลืมเกลี้ยง (เพื่อจำวิชาใหม่เข้าสอบต่อไป) แต่เจ้าพวกที่ติด E ติด F เจ็บหนักหนาแบบพี่ ๆ นี่นะน้อง ห้านาทีก่อนเข้าห้องสอบดันลืมหมด ค ด ค ด...”

บางครั้งดีที่ขึ้นปีใหม่ สำหรับใครบางคน ถือเป็นเรื่องที่ไม่ีอะไรน่าตื่นเต้น ไม่มีความแปลกใหม่ให้เซอร์ไพรซ์ แต่พอวันหนึ่งในปลายฤดูฝน...ลูกศิษย์คนหนึ่งเดินมาหยุดตรงหน้าโต๊ะทำงาน จึงเงยหน้าขึ้นสบตา

“อาจารย์ครับผมเรียนจบหลักสูตรแล้ว ผมจะมาลาอาจารย์กลับบ้านครับ”

“อาจารย์คะหนูเรียนจบหลักสูตรแล้ว หนูจะมาลาอาจารย์กลับไปบ้านคะ”

โอ๊ยตาย ! นี่เปลวไปแพสับเดียว ลีปีอีกแล้วหรือนี่ ! แล้วไม่นานก็ลืมอีก และก็ใจหายอีกเมื่อสิ้นปีการศึกษาปีถัดไป คนโปรดของฉันทนี่ฉันไปอีกแล้ว สอง สาม ลี ห้า...

แต่คนที่มีอาชีพครูอาจารย์ ภาระหน้าที่อื่น ๆ พอไหววานให้ผู้อื่นช่วยหรือทำแทนได้บ้าง แต่การออกข้อสอบและตรวจข้อสอบนี่ซิ มันสุดแสนจะแท้จริง ๆ เพราะให้ใครช่วยหรือทำแทนกันไม่ได้ แต่ที่น่าเบื่ออย่างสุดแสนสาหัสเป็นความสาหัสแบบทวินแอ็กชันหรือดับเบิลแอ็กชันประจำภาคเรียนทีเดียว

“เฮ้อ อ อ อ...! เวลาทำอะไรหมดซ้ำจ้งเลย...แหม ! กว่าจะได้สักนาที” พร้อมกับถอนหายใจครั้งที่สี่สิบสี่

“ฮ้าย ! คุณเจ้าลูกหมาสองตัวนั่น มันขยันอะไรกันนักหนา ครบสี่สิบห้านาทีเพื่อน ๆ เขาก็ออกจากห้องสอบไปกันหมดแล้ว ทำอะไรกันนานขนาดนั้นกับแค่ข้อสอบซ้อยส์เนี่ย ฮือ อ อ อ ...!

“หิวจะตายอยู่แล้ว ง่วงก็ง่วง โถ !...ส่งข้อสอบได้แล้ว พ่อคุณทูนหัวเอ๋ย !”

นี่คือหน่วยมาตราชีวิต (ครู) ที่ต้องอุทิศเพื่อการคุมสอบ !!

บก.มหาชัยสาร ผศ.ดร บำรุง ศรีนวลปาน

ผู้ช่วยบรรณาธิการ นางศิริวรรณ จุลทับ, นางณัชฌา นนทโชติ

พิสุจน์อักษร อัดสำเนา นายกิ่งกมล ปรีชาชาญ

สวัสดิ์คะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์พักเที่ยงประจำวันพฤหัสบดีที่ 28 กุมภาพันธ์ 2556 ตรงกับวันแรม 3 ค่ำ เดือน 3 ปีมะโรง วันสุดท้ายของการเสนอชื่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ต้องการเสนอชื่อ ให้แนบประวัติและผลงานโดยละเอียดได้คนละไม่เกิน 1 ชื่อ โดยใส่ซองปิดผนึกส่งที่สำนักงานอธิการบดี ด้วยตนเอง ภายในเวลา 16.30 น.

วันพรุ่งนี้มีประชุมอาจารย์ ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) และอาจารย์ประจำสัญญาจ้าง เวลา 13.00 น. ณ ห้องประชุมพรหมโยธี ขอเชิญทุกท่านร่วมประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

พรุ่งนี้เช่นกันที่สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศจะเดินทางไปศึกษาดูงานด้านห้องสมุด ณ สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระหว่างวันที่ 1-7 มีนาคม จึงขอให้บริการในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับท่านที่ประสงค์จะคืนหนังสือ สามารถคืนได้ที่ตู้คืนหนังสืออัตโนมัติ (บริเวณหน้าหอสมุดกลาง) ขออภัยในความไม่สะดวกมา ณ โอกาสนี้

ทันทีที่สะสางภาระงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อาจารย์ยุทธพงศ์ ชวณนาเขต (อาจารย์หงส์) แห่งหลักสูตรนาฏศิลป์ก็ได้ถูกขี้ต๊อดอุปสมบททดแทนบุญคุณพ่อแม่ มีพิธีทำขวัญนาถในวันอาทิตย์ที่ 3 มีนาคม ณ บ้านเลขที่ 170 หมู่ 3 ตำบลเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช และเข้าอุปสมบทในวันจันทร์ที่ 4 มีนาคม เวลา 09.00 น. ณ พัทธสีมาวัดปากเชียร อ.เชียรใหญ่ จ.นครศรีธรรมราช

สมาชิกสโมสรบุคลากรสายสนับสนุนโปรดทราบ ด้วยขณะนี้ถึงรอบปีที่จะหักเงินค่าสมาชิกแล้ว โดยในปีนี้จะไม่หักผ่านบัญชีเงินเดือน ให้สมาชิกทุกท่านนำเงินคนๆละ 300 บาท ไปจ่ายที่ศูนย์นิติวิบูลย์ ได้ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 6 มีนาคม นี้

งานการเงินแจ้งถึงผู้ที่ยังไม่ยื่นชำระภาษีปี 2555 ให้ติดต่อรับหนังสือรับรองหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ที่งานการเงิน สำนักงานอธิการบดี ปกติผู้มีเงินได้ต้องยื่นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาภายใน 31 มีนาคมของทุกปี แต่เนื่องจากวันที่ 31 มีนาคม 2556 ตรงกับวันอาทิตย์ กรมสรรพากรจึงยืดเวลาการยื่นภาษีออกไปอีก 1 วัน เป็นวันที่ 1 เมษายน 2556 ส่วนการยื่นภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตสามารถทำได้ถึงวันที่ 9 เมษายน 2556

ขอแสดงความเสียใจกับคุณอุตร คงทวี เจ้าหน้าที่สำนักงานอธิการบดีที่ได้สูญเสียคุณแม่เสียบคุณโลก (มารดาภรรยา) เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ที่ผ่านมา ขณะนี้เจ้าตั้งศพบำเพ็ญกุศล ณ บ้านเขาปูน (ทางเข้าวัดเขาปูน) หมู่ที่ 4 ตำบลพรหมโลก อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช และฌาปนกิจศพ ในวันที่ 7 มีนาคม ณ วัดเขาปูน อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ปิดท้ายพักเที่ยงด้วยข้อคิดดี ๆ “อยากโชคดีไม่ใช่ไปหาวิธีลัดทองช้าง แต่อยากโชคดีเริ่มกันที่การมีสติปัญญาในการดำเนินชีวิตประจำวัน ขอเพียงมีปัญญาโชคดีก็ไหลเข้ามาไม่ขาดสาย แต่ถ้าไร้ปัญญาโชคร้ายจะไหลเข้ามาเหมือนท่าฝน” สวัสดิ์คะ